

Posudek

na diplomovou práci Ondřeje H á l y

„Opatření obecné povahy“

Předložená práce má šest kapitol. Autor se postupně zabývá opatřeními obecné povahy jako formou správní činnosti (1.), opatřením obecné povahy v českém právním řádu (2.), příklady v recentní právní úpravě (3.), procesem jeho tvorby (4.), přezkumem podle správního řádu (5.) a přezkumem podle soudního řádu správního (6.). Práce je ukončena Závěrem a celkově má 78 stran. Odevzdána byla v lednu 2012.

Cílem práce je rozbor opatření obecné povahy z více hledisek: jako teoretického pojmu, jako institutu platného práva v různých zákonných úpravách, jako předmětu soudních rozhodování. Autor k tomu na str. 8 dodává: „netroufám si vyřešit všechny problémové otázky, v řadě případů ani jednoznačný závěr učinit nelze. V takových situacích se pak snažím nastítnit různé přístupy k vyskytnuvším se problémům tak, jak jsou rozpracovány v doktríně i judikatuře, a kriticky se k nim vyjádřit, popř. nabídnout jejich řešení. Stále je však třeba mít na paměti, že právo je oborem především praktickým, tudíž že by žádné teoretické konstrukty neměly být na úkor racionálnímu fungování veřejné správy a respektu k právům a oprávněným zájmům osob, jichž se toto fungování správy dotýká“.

Konstatuji, že autor kvalitní diplomovou prací splnil vymezené cíle. Trpělivě shromažďoval judikaturu, byl racionální v teoretických úvahách a pečlivý při analýze platných úprav. Vedle již uvedených problémů si byl vědom ještě jednoho, přesahujícího téma, a tím je napětí mezi formálním a materiálním výkladem právního institutu. Autor se nevyhýbá obtížným otázkám, naopak, snaží se jak v textu, tak v Závěru, vyjádřit vlastní stanoviska a podpořit je argumenty. Práci hodnotím jako výbornou, má logickou strukturu, formulace jsou srozumitelné a stručné.

Téma je velmi náročné, prosazování opatření obecné povahy v platném právu není přímočaré, sám autor v textu zmiňuje některé excesy. Nabízí se tak mnoho otázek, vhodných pro obhajobu. Z nich bych doporučil alespoň dvě. Když autor popisuje důsledky poslední novely soudního řádu správního (zákonem č. 303/2011 Sb.), posuzuje též důsledky nově upravené lhůty pro podání návrhu k soudu. V této souvislosti uvádí, že po marném uplynutí lhůty „v úvahu nepřipadá ani zrušení opatření obecné povahy Ústavním soudem“ (str. 66). Považoval bych za vhodné tento závěr blíže zdůvodnit. V Závěru práce se pak ještě vrací i k relaci materiálního a formálního posuzování institutu v platném právu. Doporučuje „reservovaný“ přístup

k materiálnímu pojetí, podle autora „formální korekce, kterou zastává Nejvyšší správní soud, prospívá právní jistotě“ s tím, že upřednostnění formy před obsahem by však nemělo být na škodu práv dotčených osob (str. 70). Zmíněné úvahy nás vrací zpět k pojmu opatření obecné povahy. Domnívá se autor, též s ohledem na obsah první kapitoly, že bude možné i nadále držet (především judikaturou) zpřesněný pojem, nebo by bylo potřebné zvažovat jeho korekci, např. přiblížením se jeho obsahu v německém prostředí?

18. 1. 2012

Doc. JUDr. Vladimír Vopálka, CSc.

Vedoucí diplomové práce